

Regeringen lægger imidlertid stor vægt på at forhindre, at der udøves nogen form for tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab. Regeringen overvejer på den baggrund at indføre en særskilt bestemmelse i udlændingeloven, hvor-efter en udlænding, der efter straffelovens §§ 260 eller 266 idømmes ubetinget frihedsstraf under henvisning til, at den pågældende har tvunget nogen til at indgå ægteskab, vil kunne udvises af Danmark uanset varigheden af den pågældendes ophold i Danmark og uanset den pågældendes opholdsgrundlag.

Spm. nr. S 4486

Til integrationsministeren (26/8 03) af:

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

»Hvad har ministeriet gjort for at retsforfølge de skyldige i tvangsægteskaber, hvilke politianmeldelser og sigtelser har de ulovlige ægteskaber ført til, og hvilke sociale foranstaltninger (bl.a. til fordel for ofrene) har Udlændingestyrelsen foranlediget, efter at styrelsen har fået kendskab til de indgåede tvangsægteskaber?«

Begrundelse

Af ministeriets statistik over ansøgninger på familiesammenførselsområdet fremgår det, at der i enkelte tilfælde er givet afslag på familiesammenføring med tvangsægteskab som begrundelse.

Svar (23/9 03)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Justitsministeriet har oplyst, at et ægteskab indgået under tvang eller trusler efter omstændighederne er strafbart efter straffeloven. Eksempelvis vil den, der ved vold eller trussel om vold tvinger nogen til at indgå ægteskab, efter omstændighederne kunne straffes efter straffelovens § 260. Endvidere vil den, der tvinger en person til ægteskab ved fremsættelse af trusler på livet, efter omstændighederne kunne straffes efter straffelovens § 266. Overtrædelse af de nævnte bestemmelser straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Justitsministeriet er ikke i besiddelse af statistisk materiale vedrørende antallet af anmeldelser og sigtelser for overtrædelse af straffelovens §§ 260 og 266 i forbindelse med indgåelse af ægteskab.

Udlændingestyrelsen har ikke hjemmel til selv at iværksætte sociale foranstaltninger til fordel for ofrene, men styrelsen har i sager, hvor den tvangsgifte har befundet sig her i landet – og hvor styrelsen ud fra sagens konkrete forhold har fundet anledning hertil – vejledt den pågældende om muligheden for at søge bistand hos de sociale myndigheder.

Regeringen fremlagde den 15. august 2003 sin handlingsplan for indsatsen i perioden 2003-2005 mod tvangsægteskaber, tvangslignende ægteskaber og arrangerede ægteskaber. Handlingsplanen indeholder 21 initiativer, der bl.a. har til formål at forhindre tvangsægteskaber og modvirke ulykkelige familiesammenføringer på baggrund af arrangerede ægteskaber ved at fremme selvvalgte ægteskaber blandt unge kvinder og mænd fra etniske minoriteter.

Den fremtidige indsats skal efter handlingsplanen bl.a. fokusere på forebyggelse og information samt rådgivning og krisehjælp til unge med anden etnisk baggrund end dansk. Endvidere indeholder handlingsplanen tiltag til en forstærket kommunal indsats, idet det ofte er kommunerne, der skal behandle de konkrete sager. Disse tiltag indbefatter bl.a. udarbejdelse af en vejledning til kommunerne med løsningsmodeller, råd og inspiration, information om den landsdækkende etniske konsulenttjeneste, der er støttet af regeringen, og som tilbyder gratis konsulenttjeneste i konkrete sager, opdatering af en internetbaseret »værktøjskasse« til kommunale sagsbehandlere om lovgrundlag, praksis etc., samt afholdelse af kurser til opkvalificering af personer fra forskellige faggrupper, herunder kommunale sagsbehandlere.

Spm. nr. S 4820

Til integrationsministeren (12/9 03) af:

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

»Vil ministeren oplyse, om der i andre EU-lande (de »nye« samt de »gamle«) findes nogle begrænsninger for, hvem egne myndige statsborgere må gifte sig med og leve sammen med som ægtefæller i deres eget fædreland?«